

לעידו יהל

לסיכום "המסע" לפרו ובוליביה (קבוצת פגסוס ספטמבר 2013)

התבקשתי להכין לסיום "המסע" הנפלא שלנו כמה מילים, כדי להביע תודותינו, להעביר המחמאות, לציין רשמים עיקריים, ולמרות שבדרך כלל מתחילים לעבור על הטיול עפ"י סדר הימים אני על כך ברשותכם אוותר- חברים.

חווינו יחד חוויה מדהימה, מקומות מיוחדים, אתרים, ריחות, צלילים וטעמים, טסנו, שטנו, נסענו ברכבת, באוטובוס ובג'יפים, הלכנו (מעט), טעמנו חמצן וכדורים, הבטנו בלא הרף סביבנו על הפסיפס המרהיב של נופים ואנשים קנינו מצ'ולות, זכינו לברכת השמאן באגם טיטיקאקה- על אחד האיים.

אבל מטיול שכזה, אחר- כשאותו לעצמנו אנו מסכמים, כרגיל- כמי שחונך בצבא יש לארגנו בעיקר במסגרת שלושה נושאים :  
האחד- באמת נופים מיוחדים, מרתקים, שונים, מרהיבים שבמצלמותינו נצורים, השני- כל האנשים שהחלו בשיחת הפתיחה כזוגות ובודדים וסיימו כחבורת ידידים, והשלישי- את עידו המדריך, המורה, המנהיג- שהובילנו בכל הדרכים.

ואליו מבקש ברשותכם להקדיש עוד שלושה (שוב...) משפטים :  
לפני הכל- נסיוןך האדיר המוקרן ממך לכל הכיוונים,  
אחר כך- מעיין הידע השופע ממך בכל התחומים  
ולבסוף- האינטליגנציה הרגשית שאפשרה לך להובילנו בהצלחה לאורך המשעולים.

אז בלי להשחית מילים ולשעמם אסיים בעוד שני משפטים אישיים :  
תודה לקבוצה, לסבלנות, לחברות, להתחשבות, להזדמנות להכיר עוד המון חברים, ותודה לעידו שהוביל, שסיפר, שלימד, שדאג- שאפשר לנו לחוות טיול מדהים

אודי ענפי